

først kunne afholdes henimod Foraaret. Besøplyste den ærede Indenrigsminister os om, at der for en Deel af Betarbejdernes Vedkommende i Aar var truffen andre Foranstaltninger, saa at Licitationerne kunde foregaae tidligere; men jeg troer dog, at det er et Spørgsmaal, som under den foreliggende Sags Behandling fortjener osere Overveielse, om der ikke i saa Henseende kunde følges en anden Fremgangsmaade for Fremtiden. Jeg troer, at det vil være saameget lettere at træffe en saadan anden Fremgangsmaade, som de Betarbejder, der blive tilbage, naar de Arbejder ere udførte, som ere projecterede; ikke ere meget betydelige, og jeg skal derfor ogsaa tillige henstille til den ærede Forsamlings nærmere Overveielse, om det maaskee ikke maatte være rigtigst at optage i Lovforslagets § 2 som de Arbejder, der skulle projecteres i det følgende Aar, alle endnu tilbagestaaende Betarbejder, forsaavidt det maatte være muligt for Ingenieurcorpsset at udføre disse Overslag. Jeg troer ikke, at et saadant Arbejde til næste Sommer vilde være uoverkommeligt for Ingenieurcorpsset, thi jeg antager ikke, at de tilbagestaaende Betarbejder, naar man undtager dem, der ere nævnte i Lovforslagets § 1 og 2, ville udgjøre stort over 8 til 9 Mill., og Betydningen af § 2 i Lovforslaget vilde saaledes være, at Folgeordenen for Udførelsen af alle de endnu tilbagestaaende Betarbejder allerede nu blev bestemt, og at man saaledes vilde kunne undgaae en aarlig Lov derom.

Indenrigsministeren: Jeg skjønner ikke rettere, end at derved fjernes ikke den Vanffelighed med Hensyn til Licitationerne, som har været en Folge af, at Finantsloven er udkommen temmelig sild, saa at man først kunde skride til Licitation henad Foraaret; thi Spørgsmaalet er, om Pengene blive bevilgede, og dette er jo ikke afgjort derved, at Forberedelserne ere trufne til, at der kan bortliciteres. Der opsøres saa store Summer til Betarbejder, at det dog altid er uvidt, hvorvidt Conjunctionerne forandre sig inden Finantslovens Afslutning, saa at Ministeriet ikke paa sit eget Ansvar tør bortlicitere alle de Arbejder, som det tillader sig at foreslaae udførte i Finants-

aaret. Den tidligere Indenrigsminister vilde for de vigtigste Arbejders Vedkommende aldeles ikke indlade sig paa, paa eget Ansvar, at afholde disse Licitationer, og det har ikke været uden Betænkelighed, at jeg har dristet mig til at lade afholde Licitationer til Beløb af ialt 4—500,000 Rd.; thi det er ganske vist, at naar Licitationen er afholdt og approberet, saa maa man ifølge Conditionerne strax efter Afholdelsen give de Vedkommende Bæst; er dette ei tilfagt i Conditionerne, erholder man intet rimeligt Bud; man maa altsaa iforveien være forvisset om, at en vis Sum vil blive anvist, før man skrider til Licitationen.

Bregendahl: Jeg troer, at den ærede Indenrigsminister ikke aldeles har forstaaet den første Deel af min Bemærkning; thi den gik ud paa at henstille til Thinget, om det ikke ved denne Sags Behandling kunde tages under Overveielse, om der kunde findes en Fremgangsmaade, hvorved man kunde undgaae den Ulempe, at Licitationerne først blive holdte, efterat eller paa den Tid Finantsloven bliver bevilget. Jeg troer, at en saadan Fremgangsmaade vilde være vanffeligere at udfinde, naar der endnu havde staaet en stor Mængde Betarbejder tilbage at udføre; men da det nu er kommen saa vidt, at der ikke er nogen stor Mængde af Arbejde tilbage, saa har jeg troet, at det ikke vilde være umuligt at udfinde en saadan Fremgangsmaade.

Indenrigsministeren: Jeg troer dog ikke, at jeg har misforstaaet den ærede Taler. Min Mening var den, at der ikke var nogen anden Maade, hvorpaa det Attraaede kunde skee, end at det sikredes forud ved Lov, at Pengene skulde blive bevilgede (Bregendahl: Ja!), men det er netop det, som jeg troer, at man ikke kan, idet Forslaget til Udgiften hvert Aar maa optages i Finantsloven, saaledes som ogsaa er skeet for indvarende Aars Vedkommende.

Tscherning: Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at dette allerede tidligere er udfundet. Det er ikke første Gang, at det er hændt, at man har forudsæet, at Bevillingen i Finantsloven vilde indtræffe saa seent, at Betarbejderne ikke kunde behørig forberedes, og da ere tidligere Ministre ved at conferere med